

taget i Finantsloven, forsaavidt den der givne Bemyndigelse her er kommen til at antage en anden Charakter gjennem den givne Bestemmelse om, hvad der nu skal finde Sted med Hensyn til Lønningsmaaden for de i Aarets Løb vacantblivende Justits- og Magistratsembeder. Men denne Forandring vil ikke i Realiteten komme til at virke Noget. Der er givet i Finantsloven med Hensyn til de 15,000 Rd. den Bemyndigelse, som nu gaaer over til at blive en fastsat Regel, der skal følges, men det kommer saa fuldkommen til at falde ind i det Resultat, hvorfor der fra Regjeringens Side er afgivet en Erklæring under Forhandlingerne, at det forekommer mig, at der ikke af Hensyn dertil vil kunne være Anledning til at rejse nogen Betænkelse mod, at Paragraphen bliver tagen til Følge.

F. Nielsen: Landstinget er ved Finantsloven gaaet ind paa et Aars Prøve i denne Sag. Det foreliggende Lovforslags § 2 gaaer netop ud paa det Samme, paa at antage et Aars Prøve. Paragraphen her gaaer rigtig nok et Skridt videre, end den tilsvarende Passus i Finantsloven, idet Paragraphen siger, at denne Prøve skal gøres med Hensyn til de Embeder af denne Art, der blive ledige i Aarets Løb. Men naar man imidlertid sammenholder Bestemmelsen i Finantsloven, som vi have vedtaget, og den Forklaring, som den høitærede Justitsminister gav af sin Opfattelse af denne Bestemmelse i Finantsloven, saa siges der ved den her omhandlede Paragraph i Virkeligheden slet ikke Mere. At man paa Grund af mindre heldigt valgte Udtryk nu skal lade en Sag, der er saa vigtig for mangfoldige Menneſter, strande, vilde forekomme mig at være en altfor stor Ungstelighe'd. Naar man siger, at det er urimeligt, naar der staaer: „Saafremt det ved Lønningens fastsættelse er paatænkt“, saa forekommer det mig aabenbart, at just paa Grund af denne Lovbestemmelse maa den høitærede Justitsminister, naar han fastsætter Lønningen for et saadant Embede, gjøre sig det klart, om han fastsætter denne Lønning saaledes, at han ikke paatænker noget Tillæg efter Sædberegningen, eller om han fastsætter den saaledes, at han paatænker noget

Saadant. Altsaa kan man ikke sige: Hvem kan vide, hvad Ministeren her har paatænkt; thi her er det paalagt ham udtrykkelig at gjøre sig den Tanke klar, og dersom han vil have Sædberegningen, skal han fremkomme med Tillægsbevilling. Da det nu er vist, at han har erklæret sig villig til at tage Lovparagraphen, saaledes som den her staaer for det ene Aar, saahydes jeg ikke, at Landstinget kan modsætte sig.

Da Ingen videre begjærede Ordet fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 31 Stemmer.

Formanden: Det er allerede tidligere af mig yttret, at denne Sag maatte behandles extraordinært, hvis den skulde blive tilendebragt i denne Session. Jeg sagde i forrige Møde, at min Hensigt var at fastsætte 2den Behandling iaften og 3die Behandling imorgen. Efter et Dnsse, der er yttret, vil jeg tage 2den Behandling iaften Kl. 7 og derefter 3die Behandling paa et senere Stadium af Aftenen. Naturligviis finde disse Behandlinger kun Sted, forsaavidt Thinget giver sit Samtykke dertil. Der er efter Dagsordenen intet Videre at foretage. Næste Møde er iaften Kl. 7 og Dagsordenen er:

Eventuelt:

Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1860—61 for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale.

Mødet hævet Kl. 4 $\frac{1}{2}$.